

Love or Children?

By Yakov Nagen (Chabad.org)

One theme in Vayeitzei is couplehood. Jacob's relationships with Rachel and Leah differ fundamentally from one another. Rachel is Jacob's beloved; Leah the mother of his children. The tragedy of the story is that each wife wants what her sister has; Rachel yearns for children, while Leah pines for Jacob's love: "And when Rachel saw that she bore Jacob no children, Rachel envied her sister; and she said to Jacob, 'Give me children, or else I die'" (Genesis 30:1). But even when Rachel gives birth to a son, she does not feel fulfilled. Instead, as Joseph's name signifies, she can only gaze into the future, hoping for a second son: "And she called his name Joseph, saying, 'The L-rd add to me another son'" (Genesis 30:24). The fulfillment of that wish comes at the price of her life: "And it came to pass, as her soul was departing – for she died – that she called his name Ben-oni" (Genesis 35:18).

Leah's story is a mirror image of Rachel's, a fact evident in the names she gives her own children:

And Leah conceived and bore a son, and she called his name Reuben, for she said, "Because the L-rd has looked upon my affliction; for now my husband will love me." ...And she conceived again and bore a son, and said, "Now this time will my husband be joined to me, because I have borne him three sons." Therefore his name was called Levi.... And Leah said, "G-d has endowed me with a good dowry; now will my husband dwell with me, because I have borne him six sons." And she called his name Zebulun. (Genesis 29:32, 34; 30:20)

Ultimately, Rachel and Leah attain only in death the things they yearn for in life: Leah is buried alongside Jacob in the Cave of the Patriarchs, while Rachel is considered the mother of Israel, buried on the way to Ephrath ... (Genesis Rabbah 82:10):

So says the L-rd: A voice is heard in Ramah, lamentation, and bitter weeping, Rachel weeping for her children; she refuses to be comforted for her children, because they are not. So says the L-rd: Refrain your voice from weeping and your eyes from tears; for your work shall be rewarded, says the L-rd; and they shall come back from the land of the enemy. And there is hope for your future,

Liefde of Kinderen?

Door Yakov Nagen (Chabad.org)

Een van de thema's in Vayeitzei is de relatie. Jakob's relaties met Rachel en Leah verschillen fundamenteel van elkaar. Rachel is Jakob's geliefde; Leah de moeder van zijn kinderen. De tragedie van het verhaal is dat elke vrouw wil wat haar zus heeft; Rachel snakt naar kinderen, terwijl Leah naar de liefde van Jakob snakt: En toen Rachel zag, dat zij Jakob geen kinderen baarde, benijdde Rachel haar zuster; en zij zeide tot Jakob: "Geef mij kinderen, anders sterf ik". (Genesis 30:1). Maar zelfs als Rachel een zoon baart, voelt ze zich niet voldaan. In plaats daarvan kan ze, zoals de naam van Jozef aangeeft, alleen maar naar de toekomst kijken, in de hoop op een tweede zoon: En zij noemde zijn naam Jozef en zei: "De Heer voegt aan mij een andere zoon toe". (Genesis 30:24). De vervulling van die wens gaat ten koste van haar leven: "En het geschiedde, toen haar ziel haar verliet - want zij stierf - dat zij zijn naam Ben-oni noemde" (Genesis 35:18).

Leah's verhaal is een spiegelbeeld van dat van Rachel, een feit dat duidelijk blijkt uit de namen die ze haar eigen kinderen geeft:

En Leah werd verwekt en baarde een zoon, en ze noemde zijn naam Ruben, want ze zei: "Omdat de Heer heeft gekeken naar mijn ellende, want nu zal mijn man mij liefhebben". ...En zij werd weer bevrucht en droeg een zoon en zei: "Nu zal mijn man deze keer met mij worden verbonden, omdat ik hem drie zonen heb gebaard". Daarom werd zijn naam Levi genoemd..... En Leah zei: "G-d heeft mij een goede bruidsschat gegeven; nu zal mijn man bij mij wonen, omdat ik hem zes zonen heb gebaard". En zij noemde zijn naam Zebulun. (Genesis 29:32, 34; 30:20; 30:20)

Uiteindelijk bereiken Rachel en Leah alleen in de dood de dingen waar ze in hun leven naar verlangen: Leah wordt naast Jakob begraven in de Grot van de Patriarchen, terwijl Rachel wordt beschouwd als de moeder van Israël, begraven op weg naar Ephrath, ... (Genesis Rabbah 82:10):

Zo zegt de Heer: In Rama wordt een stem gehoord, klaagzang en bitter gehuil, Rachel huilt om haar kinderen; ze weigert om getroost te worden voor haar kinderen, omdat zij er niet zijn. Zo zegt de Heer: Weent niet en laat uw ogen niet tranen, want uw werk zal beloond worden, zegt de Heer; en zij zullen terugkeren uit het land van de vijand. En er is hoop voor uw toekomst, zegt de Heer; en de

says the Lord; and the children shall return to their own border. (Jeremiah 31:14–16)

Self-Actualization Through Couplehood

The twin expressions of couplehood – the loving relationship and the child-rearing partnership – highlight two human aspects that relate to the essence of the connection between a man and a woman. The first Creation story describes a relationship whose purpose is procreation: “Be fruitful, and multiply, and replenish the earth” (Genesis 1:28), while the second portrays the intimate relationship as a value in itself: “It is not good that the man should be alone...and [he] shall cleave to his wife, and they shall be one flesh” (Genesis 2:18, 24).

The stories of Rachel and Leah are a testament to the tragedy inherent in relationships that only contain one of the two elements. This explains the blessing given to Ruth and Boaz by the crowd at their wedding: “May the Lord make the woman that is coming into your house like Rachel and like Leah, both of whom built the house of Israel” (Ruth 4:11). The community wishes upon the couple a relationship that combines both aspects. As my students have pointed out to me, the blessing is indeed fulfilled in Ruth: she is loved by Boaz and her offspring includes King David (her great-grandson). A relationship encompassing both elements generates a state of oneness, in which each element deepens the other and fuses with it: on one hand, the outward-facing, creative life partnership – birthing and raising children – generates a profound intimacy between the partners; on the other, just as children enrich the love between the partners, so the parents’ love contributes to their children. There is no greater gift for a child than to grow up with parents who love each other.

Couplehood: Traveling an Inner World

Aspirations for a life of meaning are challenged more than anything else by the difficulty of maintaining a loving, growing relationship. We all long for a relationship in which we can experience our love as a power that unites us as one flesh, as one vision. Love is the key to go beyond ourselves. The yearning, in a romantic relationship, is for two to become one. Physical intimacy fulfills one aspect of the yearning; a second is actualized through having and raising children. Yet, many couples are plagued by the feeling that they are

kinderen zullen terugkeren naar hun eigen grens. (Jeremia 31:14-16).

Zelfrealisatie via Paarvorming

De tweeledige uitdrukking van het samenleven - de liefdevolle relatie en het partnerschap met de opvoeding van de kinderen - benadrukt twee menselijke aspecten die betrekking hebben op de essentie van de band tussen een man en een vrouw. Het eerste scheppingsverhaal beschrijft een relatie met als doel voortplanting: "Wees vruchtbaar en vermenigvuldig je en vult de aarde op" (Genesis 1:28), terwijl het tweede verhaal de intieme relatie als een waarde op zich afbeeldt: "Het is niet goed dat de man alleen is... en hij zal zich aan zijn vrouw hechten en zij zullen één vlees zijn" (Genesis 2:18, 24).

De verhalen van Rachel en Leah zijn een bewijs van de tragedie die inherent is aan relaties die slechts één van de twee elementen bevatten. Dit verklaart de zegen die de menigte aan Ruth en Boaz op hun bruiloft heeft gegeven: "Moge de Heer de vrouw die uw huis binnenkomt, net als Rachel en Lea, die beiden het huis van Israël hebben gebouwd, maken tot een vrouw als Rachel en Leah" (Ruth 4:11). De gemeenschap wenst het echtpaar een relatie toe die beide aspecten combineert. Zoals mijn leerlingen mij hebben uitgelegd, is de zegening in Ruth inderdaad vervuld: ze is geliefd bij Boaz en onder haar nageslacht is koning David (haar achterkleinzoon). Een relatie die beide elementen omvat genereert een staat van eenheid, waarin elk element zich verdiept en met elkaar versmelt: aan de ene kant genereert het naar buiten gerichte, creatieve levenspartnerschap - het baren en opvoeden van kinderen - een diepe intimiteit tussen de partners; aan de andere kant genereert het partnerschap een diepe intimiteit tussen de partners; aan de andere kant, net zoals kinderen de liefde tussen de partners verrijken, zo draagt de liefde van de ouders bij aan de liefde voor hun kinderen. Er is geen groter geschenk voor een kind dan op te groeien met ouders die van elkaar houden.

Huwelijkschap: Reizen in een innerlijke wereld

Aspiraties voor een leven van betekenis worden meer dan al het andere uitgedaagd door de moeilijkheid om een liefdevolle, groeiende relatie in stand te houden. We verlangen allemaal naar een relatie waarin we onze liefde kunnen ervaren als een kracht die ons verenigt als één vlees, als één visie. Liefde is de sleutel om verder te gaan dan onszelf. Het verlangen, in een romantische relatie, is dat twee mensen één worden. Fysieke intimiteit vervult één aspect van het verlangen; een tweede aspect wordt gerealiseerd door het krijgen en opvoeden van kinderen. Toch worden veel koppels geplaagd door

emotionally incapable of attaining the significant intimacy that they aspire to.

Hedy Schleifer, a couples' therapist and expert in the Imago method, highlights a misconception underlying the power struggles that prevent couples from deepening their relationships: both partners know that, as a couple, "we are one," but sometimes each partner mistakenly thinks, "that one is me." Just as ego can form a barrier between the individual and G-d, a false model of couplehood can drive a wedge between two partners in a relationship. The capacity to maintain a relationship that is supportive, respectful, and conducive to growth depends on recognition of the fact that, as a couple, "we are two." If I am to grow in the relationship, I must accept and learn my partner's language and visit their inner world, thus building our "one" out of the meeting of our two worlds. Schleifer teaches us that in order to create a common space that facilitates a true encounter, both partners must learn to diminish themselves and recognize the existence of the other: another whose purpose is not to serve or enlighten me; another who exists independently; another who is whole. A couple that experiences such a complete relationship, where ego does not come between the partners, can transpose that model to the relationship with G-d. When we make room, the focus is no longer on us alone or on G-d alone, but rather on the meeting between us; we open ourselves fully to the recognition that "surely the L-rd is in this place, and I knew."

By Yakov Nagen

Rabbi Yakov Nagen is the author of [Be, Become, Bless](#). Originally from New York City, he now resides in Israel. Rav Nagen holds a Ph.D. in Jewish philosophy from the Hebrew University and is a senior educator at the Otniel Yeshiva, where he teaches Talmud and Kabbalah.

© Copyright, all rights reserved. If you enjoyed this article, we encourage you to distribute it further, provided that you comply with Chabad.org's copyright policy.

het gevoel dat ze emotioneel niet in staat zijn om de significante intimiteit te bereiken die ze nastreven. Hedy Schleifer, een paren therapeut en expert in de Imago-methode, wijst op een misvatting die ten grondslag ligt aan de machtsstrijd die paren ervan weerhoudt om hun relaties te verdiepen: beide partners weten dat "wij één zijn", als koppel, maar soms denkt elke partner ten onrechte, "dat ik dat ene ben". Net zoals ego een barrière kan vormen tussen het individu en G-d, kan een vals model van huwelijkschap een wig drijven tussen twee partners in een relatie. Het vermogen om een relatie in stand te houden die ondersteunend, respectvol en bevorderlijk is voor de groei hangt af van de erkenning van het feit dat we als koppel "twee zijn". Als ik wil groeien in de relatie, moet ik de taal van mijn partner accepteren en leren en hun innerlijke wereld bezoeken en zo onze "ene" bouwen uit de ontmoeting van onze twee werelden. Schleifer leert ons dat om een gemeenschappelijke ruimte te creëren die een echte ontmoeting mogelijk maakt, beide partners moeten leren om zichzelf te verminderen en het bestaan van de ander te erkennen: een ander wiens doel het niet is om mij te dienen of te verlichten; een ander die zelfstandig bestaat; een ander die heel is. Een echtpaar dat zo'n complete relatie ervaart, waarbij het ego niet tussen de partners komt, kan dat model vertalen naar de relatie met G-d. Wanneer we ruimte maken, ligt de focus niet langer op ons alleen of op G-d alleen, maar op de ontmoeting tussen ons; we stellen ons volledig open voor de erkenning dat "de Heer zich zeker op deze plek bevindt, en ik wist het".

Door Yakov Nagen

Rabbi Yakov Nagen is de auteur van [Zijt, Wordt, Zegen](#). Oorspronkelijk afkomstig uit New York City, woont hij nu in Israël. Rav Nagen is gepromoveerd in de Joodse filosofie aan de Hebreeuwse Universiteit en is een hoogleraar aan de Otniel Yeshiva, waar hij Talmoed en Kabbala doceert.

© Auteursrecht, alle rechten voorbehouden. Als u van dit artikel heeft genoten, moedigen wij u aan om het verder te verspreiden, op voorwaarde dat u zich houdt aan het auteursrechtbeleid van Chabad.org.